

Caixa o faixa a la cartellera d'avui

La cartellera de Barcelona prepara una temporada plena d'espectacles d'alt risc de producció que necessiten omplir durant mesos la platea

M

Al costat, dels musicals, títols com ara 'Art' també sumaran molta assistència, segurament

La temporada 2016/17 torna a ser temporada de musicals de gran format a Catalunya. Pels volts de Nadal (els mesos de tardor i fins al gener són els mesos més bons d'assistència de públic, segons les dades que l'Associació d'Empresaris de Teatre de Catalunya, Adetca, recull anualment) hi haurà una concentració que probablement no s'hi havia produït mai fins ara. Aviat és dit. Aquesta prova de força posarà a prova la maduresa del públic, principalment a Barcelona. Si l'arrencada de la temporada 2015/16 va donar peu a les comèdies per a gran públic, ara es torna als musicals, uns espectacles amb un públic molt fidel però que necessita despertar molta expectació entre els espectadors esporàdics per poder assumir el risc empresarial d'aixecar produccions amb un notable equip d'artistes i tècnics a escena.

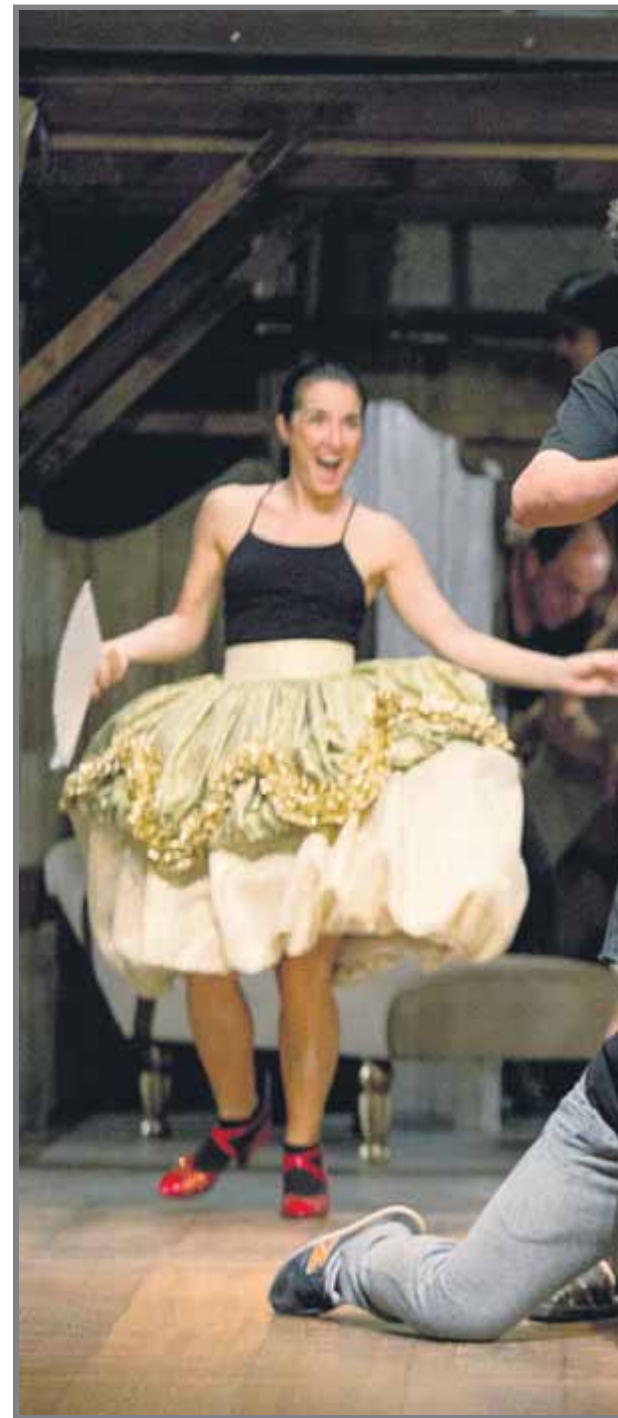
D'entrada, Dagoll Dagom torna a construir un musical de creació pròpia. Després dels èxits de la segona reposició de *Mar i cel* (2014 i 2015) i de les col·laboracions amb Súper 3 (*Súper 3, el musical*, 2013), amb Minoria Absoluta *La família irreal* (2012), i els músics del pop-rock català. (*Cop de rock*, 2011) tornen a presentar una peça d'autoria. L'última peça d'autoria va ser *Aloma*, el 2008, que es va representar a la Sala Gran del TNC, a partir d'una novel·la de Mercè Rodoreda. *Scaramouche* té partitura d'Albert Guinovart i un llibret que l'han escrit Joan Lluís Bozzo, Joan Vives i David Pintó. Aquest és un llarg projecte que s'havia guardat al calaix. Sobre tot, després que es provés de fer una versió musical a la mítica pel·lícula a Madrid i que resultés una sagnia econòmica. Dagoll Dagom confia encertar el to i aconseguir que la peça aguantí com a mínim tota la

temporada al Victòria. Com sempre, avisen que ningú es refiï que s'allargui gaire la temporada i obren taquilla fins Nadal. Per una altra banda, el Teatre Almeria proposa la versió cabaret que van fer del mític *Flor de nit* dels Dagoll Dagom, amb llibret de Manuel Vázquez Montalbán, el 1992. Serà la manera que celebrarà les vacances de Nadal el Teatre de Gràcia.

També torna *Stage Entertainment* (l'agost va haver d'anul·lar la temporada d'*El hombre de la Mancha, el musical*, al Liceu, perquè no havia reunit prou entrades venudes anticipades en la gira i van optar per no assumir riscos). Ara arribaran amb *Priscilla*, una comèdia esbojarrada que ve amb la referència de la pel·lícula i que conté garantida espectacularitat i molt de despropòsit divertit. Focus tornarà a signar un musical sobre *Gerónimo Stilton*. Ara, en comptes de dirigir-ho l'equip d'Àngel Llàcer i Manu Guix, assu-

La Cubana, de nou

La companyia de Sitges ha tirat de beta amb un autor de la casa (Santiago Rusiñol) per construir el que serà el seu primer musical. Tot i que sempre en les seves peces hi ha cançó i coreografia, prometen esmenar-se i donar un tom a aquesta farsa i, amb partitura de Joan Vives, convertir-la en una opereta desenfrenada. Comencen les funcions després les festes de La Mercè. Ho fan al Coliseum, el cinema que ells van recuperar pel teatre amb aquell 'Cómeme el coco, negro'. Promet ser un dels 'booms' del curs.

meixen el repte Lluís Danés i Xavi Llores. Estrenaran *Gran retorn a fantasia* al Teatre Condal, de nou (ja que volen donar més espai als musicals des de la temporada passada).

Coco Comín, una directora i coreògrafa que ha signat grans aventures com ara *Fame* o *Grease*, prepara el musical *Moustache* al costat de l'*Scaramouche* dels Dagoll. També són veïns del Paral·lel; si Comín serà a l'Apolo, Dagoll plantegen la lluita despases al Victòria. La Perla 29 torna a presentar *El petit príncep*, amb Llàcer i Guix al Barts. És una peça que, tot i que la música no és en directe, té la dimensió de gran espectacle (en quant a preu a taquilla) i que combina la mirada tendra d'*El petit príncep* que emociona els pares amb l'espectacularitat de les imatges i la força de les cançons, que convenç la canalla. També cal destacar, com a reposició, el *Molt soroll per no res* que va dirigir Llàcer

a la Sala Gran del TNC. Ara, però, arriba prou transformat. D'entrada, perquè Llàcer no serà el director de cinema que vol fer una pel·lícula amb música de Cole Porter a partir del clàssic de Shakespeare i també perquè hi ha una part del repartiment que ha canviat. Destaquen Sílvia Abril o Guillem Albà en el nou repartiment, que manté David Verdaguer i Albert Triola com a antagonics del musical. L'últim esclat musical de gran format és el que preparen Sergi Belbel i Marc Parrot al Condal: la versió musical d'*Homes*, un dels primers èxits de T de Teatre. Serà, això sí, cap a finals de temporada.

Fora dels musicals, el Teatre Lliure prepara una temporada al Montjuïc de Tardor carregada de contrastos. Per una banda, hi ha una necessària reposició de les obres de l'Agrupación Señor Serrano (que només es veuen puntualment al Grec i suposen una de les puntes de llança del tea-

tre de nous llenguatges de Catalunya). Lluís Pasqual presenta una peça document a partir d'entrevistes fetes a membres de la quinta del biberó. *In memoriam* serà el primer treball de la segona fornada de la Kompanyia Lliure. De fet, hi intervindran tots els nois. Les noies de la Kompanyia ja preparen el següent muntatge: *Revolta de bruixes*, de Josep Maria Benet i Jornet. Segurament, la peça amb més expectativa del Lliure d'aquesta tardor és la revisió de *Les noces de Fígaro* que es programa amb nou repartiment, dirigit per Lluís Homar, dins dels actes del 40è aniversari del teatre.

L'altra gran aposta del TNC d'aquesta tardor és tot un clàssic. José Luis Gómez interpreta el paper de *La celestina*, una peça mítica de la literatura espanyola que feia 12 anys que no es representava. L'últim cop va ser en una impactant posada en escena amb Núria Espert, al Lliure, el 2004, dins del programa cultural del Fò-

rum de les Cultures. La sala petita, en canvi, mantindrà fins al 25 de desembre *La fortuna de Sílvia*, una peça de Josep Maria de Sagarra. El director Jordi Prat i Coll preveu una posada en escena que recuperi aquest text d'un dramaturg poc revisitat en les darreres dècades i que es va erigir com a fill artístic d'Àngel Guimerà.

El Poliorama també apunta alt, provant de conquerir, per tercera vegada, el públic per activar l'espectacle *El curiós incident del gos a mitjanit*, a partir d'octubre. Una peça, protagonitzada per Pol López i dirigida per Julio Manrique, que ja va triomfar la temporada 2014/15 al Lliure de Gràcia, i la 2015/16, a la Fabià Puigserver de Montjuïc. I el Goya afronta la primera producció en català d'*Art*, una peça de Yasmina Reza que en les altres dues ocasions anteriors va omplir el Tívoli. Ara, protagonitzat per Francesc Orella, Pere Arquillué i Lluís Villanueva, aspira a ser un dels grans reclams de Focus. A La vi-

'Scaramouche'
Dagoll Dagom s'avança en la carrera dels espectacles de gran format estrenant la seva nova producció de creació coincidint amb La Mercè.
ALBERT SALAMÉ

La tardor és la millor època per als musicals

llarroel, sempre molt amatents a la dramàturgia més contemporània i compromesa, signen el primer treball amb la productora La Brutal (que impulsen David Selvas i Julio Manrique): *La treva*.

Les sales de petit format també afilen el llapis. El Maldà, per exemple, presenta per tercer cop *L'últim sopar de Nadal*, una producció de Laruta 40 que aspira a ser fix en el cartell. A la Biblioteca de Catalunya presenten aquesta tardor un nou text de Wadji Mouawad. És un monòleg que afrontarà Ernest Villegas i que el dirigiran, a dues veus, Oriol Broggi i Ferran Utzet. En principi, la temporada va del 17 de novembre fins al 18 de desembre, però és previsible que hi puguin haver algunes pròrrogues (si no és que hi ha alguna incompatibilitat d'actors).

Al Teatre Akadèmia, que acostumen a fer *sold out* pels volts de Nadal, aquest any aposten per Eduardo de Filippo, en un recull de peces breus, que dirigirà Guido Turlonia. *Sik sik y otros*. Abans, hi haurà hagut un clàssic com és Tennessee Williams (*El zoo de vidre*) i la recuperació d'un autor menystingut, tot i ser el pare artístic de Beckett: Eugène Ionesco, *Les cadires*). La Sala Muntaner, en canvi, fidel al seu públic més eclèctic, prepara per Nadal la reposició d'*El test*, amb nou repartiment. La comèdia de Boulevard, que va ser el debut del guionista Jordi Vallejó al teatre, ja té una producció paral·lela a Madrid en un teatre de major aforament. *